



SYMFO-NYT

AALBORG SYMFONIORKESTERS VENNER





Symfo - Nyt

er medlemsblad for foreningen
Aalborg Symfoniorkesters Venner

Redaktion:

Kirsten M. Borup og Ellen Bruun
(ansv. for dette nummer)

Stof kan bringes under mærke, hvis
skribenten er redaktionen bekendt.
Eftertryk med kildeangivelse er
tilladt.

Tryk: Vesterkopi

Bestyrelsen i alfabetisk orden:

Kirsten M. Borup
Stauunvej 35
9240 Nibe 98 35 52 35
E-mail: kisborup@post9.tele.dk

Aase Beck Eigenbroth
John F. Kennedys Plads 4
9000 Aalborg 98 12 32 31
E-mail: aaseeig@stofanet.dk

Bjarne Juel Nielsen Formand
Poseidonvej 6
9210 Aalborg SØ 98 14 51 69
E-mail: bjn@home4.gvdnet.dk

Rolf Ruggaard
Tjørnevænget 18
9400 Nørresundby 98 19 18 56
E-mail: r.ruggaard@stofanet.dk

Torben Røjkjær-Jensen Næstformand
Godske Lindenvovs Vej 203
9210 Aalborg SØ 98 14 11 52
E-mail: toram@stofanet.dk

Jan Thorsen Kasserer
Skovparken 32B
9000 Aalborg 98 79 00 73
E-mail: jbp@krifo.dk

Ellen Bruun Suppleant
Henning Smiths Vej 11C, 2.5
9000 Aalborg 98 12 73 43
E-mail: elbr@stofanet.dk

Peter Ahle Suppleant
Jennysvej 11 98 13 94 43
9000 Aalborg
E-mail: pa23@stofanet.dk



For snart længe siden sparede DR's P2 deres udmærkede "Klassisk Musik" væk. Jeg vil undlade at komme med sure bemærkninger her i den anledning. Me-en jeg syntes, det var et tab. Nu har vi så den glæde i ASO's Venner at gøre vore medlemmer opmærksom på, at et par

unge mennesker har taget opgaven på sig og nylig har startet udgivelsen af et blad om klassisk musik, som nok fortjener opmærksomhed. Det være så hermed gjort med et par sætninger fra magasinet "Klassisk" hjemmeside og et par adresser.

Bladmager K.Borup

Fra: <http://www.klassisk.org>

“Velkommen til Klassisk

Nu er der et nyt og lækkert magasin om klassisk musik på gaden. Vi bringer dig kunstnerportrætter, interview, anmeldelser, nyheder, koncertkalender og meget mere.

Du kan købe Klassisk i løssalg over hele landet - se hvor under 'salgssteder'.

Mere om Klassisk

Nogle vil sige, at den klassiske musik har fremstået konservativ. Dette image ønsker vi at gøre op med, hvilket sker via artikler og billedmateriale, der tilføjer klassisk musik en ny energi, hvor vi fokuserer på hvorfor netop denne musik stadig er vedkommende. Omdrejningspunktet i mange af artiklerne er selve musikken og hvad den kan tilbyde os i dag. På fotosiden søger vi at indfange de klassiske musikere i intense situationer på scenen mens de op-

(fortsættes s. 19)



Finn Egeland Hansens deprimerende status over det nordjyske musikliv

Dansk Musik Tidsskrift er et lille læseværdigt tidsskrift, som udkommer fire gange om året. Det kan bestemt anbefales for de musikinteresserede, selv om DMT til tider forfalder til at være et 'menighedsblad' for rettroende nymusik fanatikere. Men nu har det jo altid været hårde tider for ny kompositionsmusik, så til tider rammes DMT af en indigneret vrede over resten af musiklivet. Det har man kunnet opleve i de seneste to numre af DMT, hvor de danske (og svenske) symfoniorkestre har fået en tur med grovfilen for at svigte menigheden. Til gengæld kan man være sikker på, at artikler om komponistkolleger i DMT altid har indfaldsvinklen: Hvis du klør min ryg – så klør jeg din ryg.

Professor Finn Egeland Hansen (FEH), som sidste år forlod sin stilling som professor på Aalborg Universitet, har ikke meget tiltro til det nordjyske musiklivs fremtid eller livskraft. I Dansk Musik Tidsskrifts seneste nummer fra december 2006 giver han musiklivet og især musikuddannelserne i Nordjylland en vaskede bredside, hvilket måske ikke er helt ufortjent. FEH nævner især fire problemer i sit interview:

Et kuldsejlet musikhusprojekt, som har været særdeles dårligt ledet

Et konservatorium angrebet af berøringsangst og konservatisme

En omfattende deroute på Aalborg Universitets uddannelse i musikvidenskab

Et hjemløst symfoniorkester

Denne klumme er mit svar på FEHs artikel fra DMT, som kan læses på www.danskmusiktidsskrift.dk

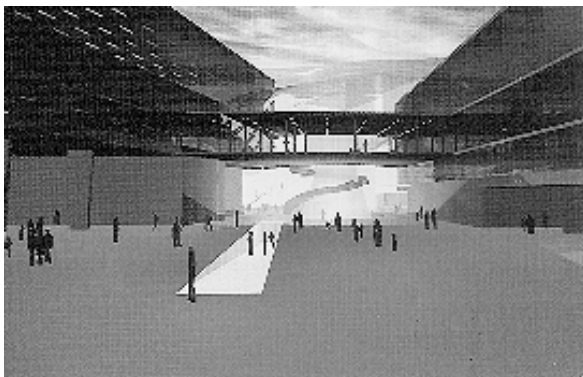
Det er et noget mistrøstigt billede, Finn Egeland Hansen tegner af musiklivet i Nordjylland i DMTs artikel *Nordjysk tilstandsrapport med udråbstegn* i decembernummeret 2006. Heldigvis er dele af artiklen allerede forældet, idet projektet Musikkens Hus i Nordjylland nu er tilbage på ret kurs. Processen har været lang og besværlig, og projektet så da også ud til at kunne falde til jorden i efteråret 2006. Men den 20. december 2006 fik det nordjyske musikliv en tiltrængt saltvandsindsprøjtning, da fonden Realdania besluttede at sætte sig i spidsen for realiseringen af projektet. Realdania meddelte i pressemeddelelse den 21. december at:

Realdania tilbød på et møde i går med Aalborgs borgmester Henning G. Jensen og kommunaldirektør Jens Kristian Munk at gå ind med de nødvendige finansielle ressourcer og påtage sig hovedansvaret for at realisere byggeriet af Musikkens Hus. Med initiativet ønsker Realdania at opføre Musikkens Hus som et vartegn for Nordjylland i høj arkitektonisk kvalitet og med en akustik, som er et internationalt koncert-hus værdigt.

Realdania påtager sig ikke blot at yde tilskud til opfø-

relsen af koncertsalen, men overtager styringen af processen og vil derfor etablere en professionel bygherre organisation under ledelse af erfarne personer med indsigt i arkitektur, byggeri, økonomi og ledelse. Realdania har for øjeblikket forhandlinger med arkitekterne Coop Himmelblau fra Wien, og der er begrundet håb om, at dele (concertsal og konservatorium) af det enestående projekt, som blev udbudt i 2005, alligevel bliver bygget. Som de fleste vil vide, var tilbuddene ved licitationen i 2005 ca. 20 % over budgettet. De mange millioner bygherrene har brugt, siden 2002 er således ikke tabt, idet man forventer at arbejde videre med de østrigske arkitekter, som man har samarbejdet med siden 2003.

Meget kunne have været gjort anderledes og bedre i de forløbne år, og FEH rejser en på mange måder berettiget kritik af ledelsen af projektet, men to af FEHs udsagn i artiklen er jeg nødt til at imødegå.



For det første udtaler Finn Egeland Hansen, at der ikke har været sparet på ekstern rådgivning. Der har bestemt været mange konsulenter i processen, men honorarerne til projektets bygherrerådgiver Carl Bro og den projekterende akustiker ARTEC fra New York har været helt normale svarende til opgavens omfang. Processen på et tidspunkt, hvor FEH var på vej ud, gjorde efter min bedste overbevisning et godt arbejde inden for en besværlig ramme, og jeg forstår ikke FEHs kritik af denne.



For det andet stiller FEH i artiklen spørgsmål ved det fornuftige i at bygge en sal med 1200 pladser i Aalborg i forhold til projektets økonomi og forventet repertoireprofil for koncertsalen. Der er gode grunde til tallet 1200. En sal til symfonisk musik skal have det fornødne antal kubikmeter for at sikre en ideel akustik. Den projekterede sal i Aalborg måler 47x23 meter med en maksimal højde på 21 meter,

hvilket giver en sal, som i størrelse matcher den gyldne sal i Musikverein i Wien. Ønsker et orkester at opføre symfonier af f.eks. Nielsen, orkesterværker af Bartok og korværker så som Verdis ellers Brahms' Requiem, bør man ikke lave rum, som er mindre end ovennævnte af akustiske hensyn. Aalborg Symfoniorkester afholdt i år to nytårskoncerter i Aalborgshallen med 1450 mennesker i salen, så orkestret forventer bestemt at kunne fylde salen

til en række koncerter. Den 17. januar opførte orkestret Bruckners 8. symfoni for 900 publikummer, så det er på ingen måde urealistisk at

forvente, at en ny sal med god akustik vil blive udsolgt også til seriøse symfonikoncerter. Samtidigt har man ved projekteringen af den kommende sal taget højde for ønsket om fleksibilitet. De 1200 pladser fordeler sig med 700 pladser på parterret, 300 pladser på første balkon og 200 pladser på anden balkon. Dette sikrer dels nærhed til scenen for alle pladser i salen og dels fleksibilitet i anvendelsen af salen. Afholder Aalborg Symfoniorkester en koncert med et mindre salg-

bart repertoire, kan man undlade at åbne balkonerne og opnå en stemning af en fyldt sal med de 700 pladser på parterret. Ved en lied-aften, en jazz-koncert eller en kammerkoncert kan man ligeledes vælge kun at åbne for dele af salen og således opnå en varieret brug af koncertsalen. Besparelsen i byggeomkostninger ved kun at have 1000 pladser er begrænset, idet arealet under alle omstændigheder skal forefindes i rummet af akustiske årsager. Det vil således alene være stole og trappegange, man kan udelade, hvilket skønsomt vil give en besparelse i størrelsesordenen 5-8 mio. kr. Set over tid er dette en uklog beslutning i forhold til kommende drift af koncertsalen. Til orientering kan jeg oplyse, at man i forbindelse med udvidelsen af Musikhuset i Århus besluttede at udvide koncertsalen fra 1000 pladser til 1200 pladser af præcis samme årsager. Århus byråd besluttede klogeligt at forøge budgettet for deres nye symfoniske sal for netop at opnå en på alle måder mere hensigtsmæssig størrelse på 1200 pladser. Århus Symfoniorkestrets nye sal åbner som bekendt i efteråret 2007 uden nævneværdi forsinkelse eller budgetoverskridelser.

Ellers har FEH ret i meget af det, han siger. Processen kunne have været ledet bedre, men med Realdania for

bordenden forventer jeg, at projektet nu er på ret kurs. Og som FEH udtaler, burde man i 2005 have fundet flere midler og arbejdet videre med Coop Himmelblaus projekt. Det er dette, som nu formodentligt sker blot med halvandet års forsinkelse. I mellemtiden er det gået rivegalt med musikuddannelserne i Aalborg - også som FEH skriver. Værst er det gået på universitet, hvilket har bevirket, at universitetets musikuddannelse nu formodentlig ikke længere indgår i projektet. Måske er musikerapiuddannelsen med blot 40-50 studerende fortsat med, men musikvidenskab bliver nu på campus i de gamle lokaler. I det hele taget er det tvivlsomt, om denne uddannelse overlever i Aalborg. FEH tilskriver gymnasiereformen en stor del af 'æren' for den manglende søgning til denne uddannelse især i Aalborg. Må jeg i al venlighed minde FEH om, at nedgangen for dette studium startede længe før gymnasiereformen, og at FEH som professor og studieleder under denne deroute bærer et ikke ubetydeligt ledelsesansvar for, at det er gået så galt.

Musikkonservatoriet i Aalborg har også oplevet vigende søgning i de senere år, men ikke i samme omfang som universitetets musikuddannelse. Konservatoriet skal nok overleve, men i længden er det naturligvis ikke nok blot

at overleve. Hvad der skal ske på konservatoriet i Nordjylland uden musikvidenskab som en samspilspartner i Musikkens Hus henstår i det uvisse, så en ny og bæredygtig vision for et konservatorium i Nordjylland er nødvendig.

Og hvad så med Aalborg Symfoniorkester? FEH beskriver præcist orkestrets lokaleproblemer i artiklen med en biograf som prøvelokale (og lejlighedsvis koncertsal) og manglende adgang til Aalborghallen som de største problemer. En ordentlig sal har længe været ønsket og påkrævet, hvis man ønsker ordentlige forhold for den symfoniske musik også i Nordjylland. Orkestret klarer sig faktisk godt trods DMTs sortsyn på symfoniorkestrene. Vi oplever stigende publikum også til de seriøse koncerter. Måske ville det være passende for DMTs læsere med et lille øjebliksbillede fra et dansk landsdelsorkester. Jeg vil give et nedslag i januar og februar 2007. Med seks udsolgte nytårskoncerter og Bruckners 8. symfoni har orkestret i løbet af årets første tre uger spillet for mere end 7.000 mennesker. I uge 4 har 20 musikere deltaget i en workshop med den engelske pædagog Richard McNicol, hvor 10 skoler har haft besøg af orkestrets musikere. Med benyttelse af den såkaldte 'byggestensmetode' har mu-



sikerne og McNicol gennemgået Stravinskys Petruska, som 3.000 børn vil høre med hele orkestret i marts måned. I samme uge har resten af orkestret o p f ø r t

Chaplins Moderne Tider med film under ledsagelse af live-musik ved to koncerter i Symfonien. I uge 5 arbejder orkestret sammen med det lokale Filharmonisk Kor Aalborg, hvor fire begavede, unge nordiske sangere opfører Haydns Theresienmesse og værker af Mozart i Vor Frue Kirke i Aalborg. Samtidig begynder prøver på Schoenbergs Pierrot Lunaire og Stravinskys Historien om en soldat, som opføres i uge 6 i samarbejde med Jomfru Ane Teatret på Nordjyllands Kunstmuseum. Parallelt i uge seks er fem grupper igen ude på skolerne i Aalborg som forberedelse til Stravinsky projektet i marts. I uge 7 opfører Aalborg Symfoniorkester John Frandsens Seven Silly Songs sammen med Ruders suite over Tjenerindens fortælling ved en symfonikoncert i Aalborghallen sammen med værker af Haydn og Brahms. Repertoiret er bredt og mangfoldigt, og naturligvis har vi dansk samtidsmusik på programmet. Orkestret har stigende publikum, og den politiske opbakning er generelt god. Der

gøres et godt arbejde i orkestrene ude i den virkelige verden. DMTs artikler om orkestrene i Danmark og Sverige har meget lidt med virkeligheden at gøre, hvilket først og fremmest er bekymrende i forhold til DMT.

Der bygges koncertsale overalt i Danmark i disse år, hvilket er særdeles glædeligt. Historikken i Aalborg omkring Musikkens Hus og musiklivets udvikling og musikstudiernes afvikling viser desværre med al tydelighed, at bygninger alene ikke sikrer kunstmusikkens fremtid eller blot overlevelse. For det er tankevækkende, at et universitet, som har fremragende lokaler til musikuddannelse, i løbet af de seneste fem år stille og roligt er afgået (delvist) ved døden, samtidig med

at et hjemløst symfoniorkester egentlig klarer sig meget godt. Ovenpå vort mismods efterår kan musiklivet i Nordjylland nu glæde sig til, at der endelig kommer en rigtig koncertsal i Aalborg. Det var nu også på tide, at den symfoniske musik får ordentlige forhold - selv i det mørke Jylland.

Og FEHs holdning om, at man ikke må bygge for stor en sal for ikke at ende i et populistisk repertoire, er for uambitiøs og selvudslettende for den klassiske musik og den nye musik i særdeleshed.

*Palle Kjeldgaard, Musikchef
Aalborg Symfoniorkester*



Børn og musik

I august 2005 blev jeg ansat, som ”pædagogisk projekt medarbejder” i en 15 timers stilling ved Aalborg Symfoniorkester. Jeg er uddannet klassisk fløjtenist med Diplomeksamen fra Nordjysk Musikonservatorium, og har siden 1995 fungeret som assistent i Aalborg og Århus Symfoniorkester. Inden jeg kom ind på konservatoriet, nåede jeg at gå tre år på Aalborg Lærer Seminarium, hvor jeg fik en stor viden om og kendskab til pædagogik, børnepsykologi og underundervisningslære. Gennem mine mange praktikforløb ude på skolerne, fik jeg

et grundigt indblik i de forhold folkeskolelærerne arbejder under, især bed jeg mærke i musiklærernes meget vanskelige vilkår, når det drejer sig om at undervise børn og unge i klassisk musik.

En af mine opgaver her i orkesteret er, at lave undervisningsmateriale til skolerne, i forbindelse med vores gruppekoncerter ude på skolerne, og skolekoncerterne i Symfonien. Det er utroligt vigtigt at lave dette materiale til skolelærerne. Jo mere information og idéer vi kan give dem, og jo lettere tilgængeligt vi kan videregive vores viden om Symfoniorkesteret, dets instrumenter og den klassiske musik, des større er vores chance for, at også næste generation vil komme til at høre, og holde af den klassiske musik.

Vi har mange nye tiltag i gang, vi har netop afsluttet en meget spændende uge, hvor den anerkendte Britiske musikpædagog Richard Mc. Nicol (London Philharmonic Orchestra), i en uge har besøgt Aalborg Symfoniorkester. 20 af orkesterets musikere har efter et intensivt heldags kursus med Mc. Nicol, været ude på forskellige skoler i Nordjyllands amt, og praktiseret hans Byggestens metode. Også folkeskolelærerne havde et dags kursus, hvilket resulterede i et fantastisk samarbejde mellem musikere og lærere ude på skolerne.

Selve Byggestensmetoden går kort ud på, at man i et klassisk værk, f.eks. Stravinskys ballet Petrusjka, finder nogle af de elementer, værket er bygget op omkring. Det kan være melodiske fraser, rytmer eller en bestemt form. Disse "Byggesten" præsenteres børnene for, inden de hører det rigtige værk. Børnene inspireres af musikerne, til selv at spille og komponere ved hjælp af "Byggestenene". Det foregår på de instrumenter, der findes i alle musiklokaler ude på skolerne: xylofoner, slagtøjsinstrumenter, blokfløjter, guitarer mm.

Den musik børnene komponerer skal ikke ende med at lyde som f.eks. Stravinsky, men metoden har den fantastiske effekt, at når eleverne hører det "rigtige" værk spillet af Aalborg Symfoniorkester, giver det dem en helt særlig "aha" oplevelse. De kan genkende byggestenselementerne, og de lytter til musikken på en helt anden måde, når de selv først har haft fingrene i musikken og været aktive.

Ved at bruge Byggestensmetoden kan det lade sig gøre at spille musik, der under normale omstændigheder kan være meget vanskeligt for børn at lytte til, (som f.eks. Stravinsky), og de har utrolig stor glæde af det. Vi oplevede mange

små ”sejre” blandt børnene ude på skolerne. Både elever, der til dagligt blev rubriceret som børn med indlærings vanskeligheder, klassens ”rødder”, og selvfølgelig normalt fungerende børn, oplevede alle hvordan de ved at samarbejde, kunne lave musik, der lød rigtigt godt, uden på forhånd at have nogle som helst forudsætninger for, at kunne spille på et instrument.

Et andet nyt tiltag på børnefronten, bliver vores nye hjemmeside ”**Kun for børn**”. Her vil børn og andre nysgerrige sjæle kunne klikke sig ind og læse og høre alt om Aalborg Symfoniorkester, musikerne og deres instrumenter. Der vil være billeder af instrumenterne, og børnene vil kunne høre, hvordan hvert enkelt instrument lyder. Der vil være opgaver, sjov og spil, der har med den klassiske musik at gøre. Derud over vil undervisningsmaterialet til skolerne blive lagt ud på siden, så materialet bliver meget lettere tilgængeligt for folkeskolelærerne og andre interesserede. Siden ventes færdig i løbet af foråret.

Børn vil gerne høre klassisk musik, meget gerne endda, men de bliver alt for sjældent præsenteret for det, eller de præsenteres for det i en form de ikke forstår. Vi må hele tiden prøve at forbedre vores formidling af musikken til børn og unge. Musikken og kvaliteten af musikken fejler intet, og den skal der ikke laves om på. Men vi må ikke sidde i et elfenbenstårn med vores musik, vi er nød til at formidle den ud i et sprog de unge forstår, og vi skal ud og møde børnene, der hvor de er. På den måde vil den klassiske musik og lysten til at spille på de klassiske instrumenter kunne overleve i de næste mange generationer. Aalborg Symfoniorkester har heldigvis en meget stor flok musikere, der både har modet, engagementet og lysten til at gøre et stort stykke arbejde for at nå ud til de unge.

Ide Bylin Bundgaard

Pædagogisk projekt medarbejder



Aalborg Symfoniorkestrets opførelse af Prokofjefs "Peter og Ulven" i efteråret 2006 med balletbørn fra Holstebro Balletskole. Det blev et tilløbsstykke.



På Tysklandsturné med Orkestret

af Annette Holck, *cellist i ASO*

En turne har flere formål. Det er en vigtig del af et symfoniorkestres virke at samle kræfterne engang imellem og komme til fremmede steder så at sige for at vise flaget. At spille mange koncerter i træk, for et nyt publikum, i andre sale, under vidt forskellige betingelser, er en udfordring, som kræver, at alle trækker på samme hammel og yder deres allerbedste. En sådan udfordring udvikler orkestret, det er sundt at skulle finde ud at være sammen og få tingene til at fungere både kunstnerisk og socialt, også under anderledes forhold end til hverdag.

Men når 75 personer sendes på turne i 10 dage, får man 75 forskellige oplevelser ud af det. Derfor er det lidt en umulig opgave, jeg er blevet sat på: at skrive en beretning om vor nys overståede Tysklandsturne. Dog forstår jeg godt, at vort publikum, som til hverdag blot ser os nypudsede, i topform og i kjole og hvidt til koncerterne, kan

have interesse i at vide lidt om, hvad der egentlig forgår bag kulisserne, når et orkester tager på turne. Derfor gør jeg gerne et forsøg på at give et par glimt fra en vellykket, men også meget travl tur. Så travl, at jeg nu 2 måneder efter har svært ved at huske alle detaljer.

Turneen kræver minutiøs planlægning hjemmefra. Den placeres i kalenderen flere år i forvejen, og efterhånden som afrejsen nærmer sig, intensiveres anstrengelserne. Når koncertdatoerne er på plads, skal alle detaljer tænkes igennem: rute, transport, spisning, omklædning, øvemuligheder, stole, nodestativer osv. Alt skal helst klappe, og selvom en del på denne tur var overladt til den tyske agent, var der masser af ting at tage stilling til. Vort administrative personale står for denne vigtige del af turen, og der var travlt hele vejen rundt, musikchef, produktionsleder, sekretær,

bogholder, pr-medarbejder, arkivar: hver især skulle løse deres opgaver, for at turen kunne blive en succes.

Musik er vigtig, men børn er vigtigere, derfor fører Aalborg Symfoniorkester en familievenlig politik, som betyder, at hvis man har børn, som er små nok til, at man har ret til at søge forældreorlov eller lignende, er dette muligt i forbindelse med turne. Som mange vil have bemærket, har orkestret de senere år gennemgået et generationsskifte, hvilket betyder, at mange af musikerne har små børn.

F.eks ”nedkom” orkestret i sidste sæson med ikke mindre end 9 babyer, og eftersom vi har en del ægtepar i orkestret, var det ikke muligt for alle at være væk hjemmefra i 10 dage. Det betød, at der skulle findes assistenter i stedet for de hjemmeblivende. Assistenter er som regel enten freelane musikere eller konservatoriestuderende; de er også til hverdag uundværlige i et symfoniorkester, når der er sygdom eller vakancer.

Vi rejste med 2 symfonier, 2 solistværker og 2 ouverturer, disse værker blev til hver enkelt koncert blandet efter arrangørernes ønske. De første 4 prøver på programmet blev afholdt en måned før afrejse, mens de sidste blev afholdt op til koncerten 2. november, dagen før afrejsen. Og man har altså

nok at tænke på, når man skal spille en krævende koncert, sørge for at pakke kuffert med tøj til 10 dage og 7 koncerter samtidig med, at alt det derhjemme aftales, katten passes osv. osv. Men det lykkedes at komme af sted fra Symfonien præcis kl. 10 den 3. november, dagen efter koncerten i Aalborghallen, i 2 busser med tyske chauffører.

Hvem var så med i busserne udover de 66 musikere? Musikchef Palle



Hvor er vi mon henne?

Kjeldgaard, projekt- og informationsmedarbejder Jan Bo Rasmussen, orkesterbetjentene Ulrik Engsig og Peter Andersen, chefdirigent Mathias Aeschbacher og de to sangsolister Claraa Bystrand og Lars Thodberg Bertelsen, samt ind i mellem de to instrumentalsolister Jens Elvekjær og Vilde Frang. Alle i samme båd, ingen fik særbehandling...

At rejse på turne kan sagtens sammenlignes med en stor sportspræstation, og hvilket elitesportshold ville drømme om at rejse til udlandet uden trænere, læger og fysioterapeuter? Helt så fine forhold har vi ikke i Aalborg Symfoniorkester, men fysioterapeut Jacob Iversen, som til hverdag er tilknyttet orkestret, havde til lejligheden udarbejdet et lille instruktionshefte: "Tour de Tyskland" med øvelser til brug ved busturene, morgen- og aftengymnastik på hotelværelset og en stribe gode råd til at komme godt gennem strabadserne. Den slags tiltag er nye for os, men mange mødte op til instruktionen inden afrejse og i hvert fald blev der snakket meget motion undervejs, samt hoppet og danset på rasteplasserne og i bussen.



Upside down - busgymnastik

Vi havde ikke den sædvanlige lastvogn med på denne tur, hvilket betød at vi hverken kunne have vore egne stole eller nodestativer med. Selvfølgelig er der stole alle vegne, men ikke af samme kvalitet som dem vi er vant til, nogle steder sad vi ærlig talt ret dårligt, og man finder ud af hvor vigtigt det er med

vore sædvanlige solide nodestativer, når noderne indtil flere gange er drattet på gulvet fra de vakkelvorne rejsestativer vi var nødt til at bruge på nogle af koncertstederne.

Egentlig er det forbavsende, så lidt sygdom og uheld vi var ude for, når man

tænker på hvor mange vi var af sted. En musiker blev syg dagen før vi skulle af sted og måtte lydubleres. En anden fik problemer med mellemørebetændelse, og 2 blev ramt af migræne, ellers holdt alle sig raske. Og eneste uheld med et instrument var at en kontrabasbue kollapsede lige før en koncert - slidt op af for megen øvning, formentlig!

Og prøv lige at tænke på det praktiske: stole, nodestativer, lys, instrumenter osv. Hver dag skulle det hele stilles op og pakkes ned igen. Vores orkesterbetjente Peter og Ulrik havde mere end travlt, men de formåede som sædvanligt at ordne alt så godt som overhovedet muligt for os hver eneste dag, en bedrift, som atter en gang beviser, at Aalborg Symfoniorkester har Danmarks bedste orkesterbetjente!

Syv koncerter i rap, med kun en pausedag: Jeg prøver at huske stederne fra hinanden: Aula der Blinke i Leer, meget lille sal med teaterscene.

Næste dag Kulturhaus Lüdenscheid, en udmærket sal at spille i, men ikke særlig køn. Her fejrede man husets 25 års fødselsdag, så der var tale af kulturpersonligheder.

Festhalle Viersen: en smuk gammel sal, lidt i stil med det gamle Odd Fellowpalæ i København, med fine publikumsfaciliteter og smukt bygget sammen med musikskole.

Stadthalle Vennehof Borken var ikke verdens bedste, ej heller arkitektonisk, derfor var det nok værd at køre den lange tur tilbage til Kiel for at spille i Schloss Am Wall, som er en virkelig flot gammel sal, med god akustik og atmosfære.

Kur- und Kongressaal, Bad Homburg: smuk sal med plads til ca 800 personer i stort kongrescenter og endelig Forum Niederberg i Velbert, en stor flot koncertsal.

Men fælles for alle stederne: fulde sale med et fantastisk publikum, som mødte os med varm og langvarig applaus både før og efter koncerterne. Man fornemmede alle vegne et publikum som var mere end almindeligt veloplagt og interesseret, og alle steder måtte vi spille ekstranummer. Samarbejdet med Aeschbacher fungerede upåklageligt: han formåede hver aften at

samle koncentrationen og få orkestret til at yde sit allerbedste.

Bus kørte vi i en uendelighed, mere end 2000 km. Selv hviledagen den 9. november var inddraget til transport (mod senere afspadsering), men om aftenen var der fællesspisning og afslapning på det hyggelige, lidt bedagede kurhotel Waldhotel Gesundbrunnen i Northeim. Så vidt jeg husker, var det her, der var bar i kælderens med karaokeanlæg, hvor Mogens Dyrberg gav sin helt egen uforglemmelig udgave af ”I did it my way”. Festet blev der også den dag, hvor det – efter højtideligt møde i konkurrencejuryen på et hotelværelse - blev besluttet, at Randi Poulsen med glans havde bestået sin prøvetid og dermed blev fastansat som 2. soloklarinettist i orkestret.

Det kringlede ved denne tur var, at vi pga af afstandene hver dag ved 14-15 tiden ankom til en ny by, hvor det gjaldt om hurtigt at finde noget at spise, før omklædning og så ca yderligere 1 times transport til koncertstedet. Så dagene blev delt op i små bidder, og det er meget begrænset hvor meget man når at være turist på sådan en tur. Tilværelsen handler om at spille, sove, spise, pakke, køre og så forsøge at få øvet lidt på hotelværelset. Vigtigste lektur var det lille rejseprogram med detaljerede oplysninger dag for dag.

Men det er selvfølgelig slet ikke den fulde sandhed: netop når man sådan er tvunget til at være sammen i så mange dage er der jo tid til at tale sammen, måske få snakket med kolleger man ellers aldrig når at få vekslet et ord med, og i det hele taget hygge sig sammen. Ikke mindst efter koncerterne, så skal der helst geares ned med lidt natmad og en øl.

Og selvfølgelig fik vi også set os lidt om. Selvom vi kun bevægede os rundt i en lille del af Tyskland er variationerne store, jeg nævner i flæng:

Oldenburg, en smuk by med livlig markedshandel, gøglere på gågaden og forholdsvis velbevaret gammel bycentrum.



Lirekassemusikanter i Oldenburg

Northheim, idyllisk bymidte med skæve bindingsværkshuse og så den totale modsætning:

Gelsenkirchen, en rigtig Ruhrby, rå og slidt, med åbenlys fattigdom og arbejdsløse hængende på gadehjørnerne, men heldigvis også med tegn på begyndende optur.

Hjemturen foregik bogstavelig talt i flyvende fart: et lille propelfly var charret til at hente os i Düsseldorf lufthavn, med direkte kurs mod Aalborg. Efter et omstændeligt check-in blev vi modtaget i flyet af et super-veloplagt crew, som gjorde alt for at vi skulle have det godt. Instrumenterne blev anbragt alle vegne uden sure miner, vi blev fyrsteligt

beværtet og fik lov til at se cockpittet, hvilket nær havde fået flyet til at gå på næsen, fordi alle ville derud. Alt i alt en munter hjemtur, som afslutning på en vellykket turne.

Foreningen har haft besøg af 2 af orkestrets bærende kræfter!

Koncertmester Yana Deskova og solobratschist Anna Dahl var sammen med musikchef Palle Kjeldgaard gæster ved medlemsmødet 22. januar 2007.

Til dem, som havde valgt at sidde hjemme for at se VM-håndbold mellem Danmark og Norge, må man sige, at de gik glip af en virkelig interessant oplevelse ved mødet med

Yana Deskova fra Bulgarien og Anna Dahl fra Polen.

På sin sædvanlige professionelle måde guidede Palle Kjeldgaard os, sammen med pigernes, igen-

nem deres liv som musikere, lige fra de første gang stiftede bekendtskab med musikken og ind til i dag.

Et træk, som jeg undrede mig meget over, var, at de begge har et ophav, som IKKE har noget med musik at gøre. Ja, det skulle da lige være det, at Yanas storebror også spiller violin.

Yana var den, der var først på banen. Det skete allerede som 4-årig. Som 10-18-årig kom hun, uden gråd og tænders gnidsel, i elitemusikskole, hvorefter hun kom til London, og studerede her i fire år. Vejen til Aalborg gik derefter via Essen og

Stuttgart for til sidst at ende i Aalborg sammen med sin kæreste Mathias, som er cellist i orkestret. Palle spurgte Yana, hvor lang tid hun var om at indstudere Tjaikowskis Violinkoncert, som hun opførte sammen med orkestret i Aalborghallen i oktober 2006. Her svarede Yana, at det havde varet ca. ½ år. Yana modtog som bekendt Nordjyllands Amts sidste musikpris, bl. a. for at være medvirkende til at give orkestret et internationalt tilsnit. Symfo-Nyts redaktør arbejder på at der kan bringes et længere fyldestgørende interview med Yana i efterårsudgaven af bladet.

For Annas vedkommende var det dog rent tilfældigt at hun blev musiker. Som 6-årig blev hun "opdaget" af sin sanglærer, som spurgte hende, om hun ikke kunne tænke sig at spille på et instrument. Familien blev meget forundret, da hun kom og fortalte at hun skulle til at gå til violin- undervisning. Ja, men så er det enten-eller! lød svaret. Som 12-årig måtte hun rejse til en anden by for at studere videre. Da hun var ca.





15 år, blev violinen udskiftet med bratschen, og allerede som 19-årig vandt hun en konkurrence. Dette åbnede vejen for hende til at

studere videre, og efter at hun uopfordret havde sendt et prøvebånd til et universitet i USA, blev hun uden yderlige kommentarer inviteret til optagelse på universitetets musikdel. Opholdstilladelse hindrede hende imidlertid i at blive i USA, hvorefter hun, via Stavanger i Norge, og en lille afstikker til Århus, nu er endt i Aalborg.

Til slut fortalte Palle lidt om Musikkens Hus, som nu endelig ser ud til at blive en realitet. Endvidere åbnede han lidt på klem for orkestrets fremtidige aktiviteter.

Aftenens forløb blev smukt garneret, af:

Händel: Chaconne i G-dur,
Mozart: Duet i G-dur, KV 423 og
den lettiske komponist

Dvarionas: Vals.

Jeg var glad for at jeg ikke blev hjemme for at se håndbold! Tænk hvilken spændende aften jeg var gået glip af!

Torben Røjkjær-Jensen

Formandens klumme

Mit indlæg i efterårsnummeret var – som resten af bladet – præget af frustrationen over de store problemer omkring Musikkens Hus, problemer som gjorde det vanskeligt at bevare troen på, at det skulle lykkes at få et musikhus i Aalborg.

Det er sagt før, men kan ikke siges for tit: Hvis Aalborg, som hovedby i den suverænt mindste af de nye regioner, skal kunne klare sig og udvikle sit erhvervsliv i konkurrence med storebror Århus, så skal der satses på et righoldigt kulturliv. Her kan Musikkens Hus blive et afgørende trækplaster.

Det var derfor naturligvis alle tiders bedste julegave, da vi den 21. december fik nyheden om, at en af landets største pengetanke, Realdania, havde overtaget styringen af projektet og givet garanti for, at det bliver gennemført ud fra et ønske om – som det hedder i Realdanias pressemeddelelse: ”at opføre Musikkens Hus som et vartegn for Nordjylland i høj arkitektonisk kvalitet og med en akustik, som er et internationalt koncerthus værdigt”.

Hvordan det kommer til at se ud, er i skrivende stund uafklaret. Det lokale nyhedsmedium – som ellers ikke har været kendt for sin støtte til Musikkens Hus – har i sin nyfundne begejstring udskrevet en læserkonkurrence

herom. Det er selvfølgelig dejligt, at avisen nu tilsyneladende har ændret sin holdning til projektet, men det er næppe den måde, man opfylder visionen om høj arkitektonisk kvalitet. Personligt håber – og tror – jeg, at man holder fast i Himmelblauprojektet, naturligvis med de ændringer, der følger af, at projektet er blevet mindre, efter at universitetet ikke længere er med.

Så til lykke til Aalborg, Region Nordjylland, Aalborg Symfoniorkester, Nordjysk Musikkonservatorium og alle elskere af klassiks musik i Nordjylland. Nu kommer Musikkens Hus!

Og når vi nu er i gang med lykønskninger, skal der også lyde et stort til lykke til vores unge koncertmester Yana Deshkova, som i efteråret fik Nordjyllands Amts Musikpris, der ved denne lejlighed blev uddelt for sidste gang. I begrundelsen for at tildele hende prisen hed det, at hun havde til-

ført orkesteret international standard. Jeg mener naturligvis, orkesteret allerede har international standard, men den er bestemt ikke blevet mindre med Yana på førstebænken. Det tror jeg enhver, der har oplevet hende som koncertmester, kammermusiker og solist i den bedste opførelse af Tjajkovskijs violinkoncert, jeg mindes at have hørt, kan skrive under på.

En god nyhed i denne forbindelse er, at Yanas kæreste Matthias Hehrmann nu også har fået fast plads i orkesteret som 3. solocellist, så nu er der håb om, at vi kan beholde dem begge i mange år fremover.



Bjarne Juel Nielsen



Fordele som medlem af Aalborg Symfoniorkesters Venner

(ud over at støtte op om Aalborg Symfoniorkester)

1. Rabatter på orkestrets egne cd'er.
2. Modtagelse af medlemsbladet SYMFO-NYT
3. Et godt medlemstilbud ved køb af cd'er hos Hupfeld Hadsundvej 3, 9000 Aalborg

(Fortsat fra s. 2)

træder, og derved overføre dynamikken og intensiteten fra koncertsalen og operahuset til magasinet.

I Klassisk præsenteres artikler om klassisk musik fra Danmark, Norden og den internationale scene. Magasinet indeholder portrætter og interview med musikere, dirigenter, komponister m.fl., som er aktuelle i Danmark. Man kan desuden få et indblik i musikhistoriske artikler, samt information og inspiration i form af en koncertkalender, der fokuserer på store klassiske musikoplevelser i hele landet. Magasinet indeholder desuden en lang række anmeldelser af klassisk musik på cd og dvd.

Adresser i Nordjylland:

Arnold Busck
Bispensgade 10
9000 Aalborg
Tlf: 98 13 21 44

Stereo Studio
Algade 28
9000 Aalborg
Tlf: 98 16 00 41

Nordjyllands Kunstmuseum
Kong Christians Alle 50
9000 Aalborg
Tlf: 98 13 80 88

BT-centralen
Boulevarden 1
9000 Aalborg
Tlf: 98 12 27 97

Otto's Musik
Adelgade 47
9500 Hobro
Tlf: 98 52 42 12

Aalborg Centerboghandel
Fibigerstræde 15
9220 Aalborg Øst
Tlf: 98 15 89 22

Til lykke til Sønderjylland med ALSION



Fredag d. 2. februar hørte jeg i P2 eftermiddag om indvielseskoncerten samme aften i det netop indviede ALSION, Sønderborgs nye koncertsal bygget til klassisk, symfonisk musik under tag med Forskerparken og Syddansk Universitet. Arkitekterne er 3xNielsen, Århus. Pris: 535 mio. kr. Stor glæde (men med et lille, vemodigt stik i hjertet trods de gode udsigter for Musikkens Hus), at det KAN lykkes nogle steder i Danmark.

Bladmageren

INDHOLDs FORTEGNELSE:

| | |
|--|--------------|
| Klassisk - præsentation af nyt magasin om musik | 2 |
| Finn Egeland Hansens deprimerende status over det nordjyske musikliv - Musikchefens klumme..... | 3 |
| Børn og musik | 8 |
| Orkestrets Tysklandsturné - en beretning..... | 11 |
| En aften med Yana Deskova og Anna Dahl..... | 16 |
| Formandens klumme..... | s. 18 |
| Til lykke til Sønderjylland med ALSION..... | s. 19 |

Indmeldelse hos foreningens formand

Bjarne Juel Juel Nielsen, Poseidonvej 6, 9210 Aalborg SØ,

Tlf. 98 14 51 69 - e-mail: bjn@home4.gvdnet.dk